

Το μυστήριο των Σχέσεων

Οι σχέσεις είναι ένα από τα μυστήρια της ζωής. Κι επειδή υπάρχουν ανάμεσα σε δύο άτομα, εξαρτώνται και από τους δύο.

Κάθε φορά που δύο άνθρωποι συναντιόνται, δημιουργείται ένας καινούριος κόσμος. Η συνάντησή τους και μόνο, φέρνει ένα καινούριο φαινόμενο στη ζωή, που δεν υπήρξε πριν. Και μέσα από αυτό το καινούριο φαινόμενο, τα δύο άτομα αλλάζουν και μεταμορφώνονται.

Είσαι διαφορετικός όταν δεν σχετίζεσαι και όταν σχετίζεσαι, ξαφνικά γίνεσαι κάτι άλλο. Κάτι καινούριο συνέβη. Όταν μία γυναίκα γίνεται η αγαπημένη κάποιου, παύει να είναι η ίδια γυναίκα. Όταν ένας άντρας γίνεται πατέρας, παύει να είναι ο ίδιος άντρας.

Όταν ένα παιδί γεννιέται, μας ξεφεύγει εντελώς ότι την ίδια στιγμή γεννιέται και η μητέρα. Η γυναίκα υπήρχε, αλλά όχι και η μητέρα. Η μητέρα είναι κάτι απόλυτα καινούριο. Δημιουργείς τη σχέση και ύστερα η σχέση δημιουργεί εσένα.

Όταν δύο άνθρωποι συναντιόνται, σημαίνει ότι συναντιόνται δύο κόσμοι. Το πράγμα δεν είναι απλό, είναι περίπλοκο. Κάθε άνθρωπος έχει το δικό του κόσμο, ένα σύνθετο μυστήριο, με ένα μεγάλο παρελθόν και ένα αιώνιο μέλλον.

Στην αρχή, συναντιόνται στην περιφέρεια. Αν η σχέση γίνει στενή, αν βαθύνει περισσότερο, τότε σιγά σιγά, τα δύο κέντρα θ' αρχίσουν να συναντιόνται. Η συνάντηση των κέντρων λέγεται αγάπη.

Η συνάντηση των περιφερειών είναι η γνωριμία. Το να αγγίζεις τον άλλο εξωτερικά, στα σύνορά του, αυτό είναι σχέση. Πολλές φορές, ονομάζετε την γνωριμία σας αγάπη, αλλά αυταπατάστε. Η γνωριμία δεν είναι αγάπη. Η αγάπη είναι πολύ σπάνια. Για να συναντήσεις έναν άνθρωπο στο κέντρο του, πρέπει να περάσεις ο ίδιος από μία επανάσταση, επειδή, αν θέλεις να συναντήσεις έναν άνθρωπο στο κέντρο του, θα πρέπει ν' αφήσεις εκείνον τον άνθρωπο να φράσει στο δικό σου κέντρο. Θα πρέπει να γίνεις ευάλωτος, απόλυτα ευάλωτος, ανοιχτός.

Είναι επικίνδυνο. Είναι επικίνδυνο και ρισκοκίνδυνο το ν' αφήσεις κάποιον να φτάσει στο κέντρο σου, επειδή ποτέ δεν ξέρεις τι θα κάνει μαζί σου όταν μάθει όλα σου τα μυστικά, όταν φανερωθεί αυτό που είχες κρυφό και βρεθείς απόλυτα εκτεθειμένος. Ποτέ δεν μπορείς να ξέρεις τι θα κάνει ο άλλος.

Ο φόβος υπάρχει. Γι' αυτό δεν ανοιγόμαστε ποτέ. Μία απλή γνωριμία και νομίζουμε πως είναι αγάπη. Οι περιφέρειες συναντιόνται και νομίζουμε πως συναντιόμαστε εμείς. Εσύ είσαι κάτι άλλο από την περιφέρεια σου. Μάλιστα, η περιφέρεια είναι τα όρια όπου εσύ τελειώνεις, είναι μόνο ένας φράκτης γύρω σου. Δεν πρόκειται για σένα. Η περιφέρεια είναι το μέρος όπου τελειώνεις εσύ κι αρχίζει ο κόσμος.

Ακόμα και οι σύζυγοι, που μπορεί να έζησαν μαζί για πολλά χρόνια, μπορεί να είναι απλώς γνωστοί. Μπορεί να μην έχουν γνωρίσει ο ένας τον άλλον. Και όσο περισσότερο ζεις με κάποιον, τόσο ξεχνάς τελείως ότι τα κέντρα παρέμειναν άγνωστα.

Γι' αυτό κατάλαβέ το: Μην περνάς τη γνωριμία για αγάπη. Μπορεί να κάνετε έρωτα μαζί, μπορεί να έχετε σεξουαλικές σχέσεις, αλλά και το σεξ είναι περιφερειακό. Αν τα κέντρα δεν συναντηθούν, το σεξ δεν είναι παρά η συνάντηση δύο σωμάτων. Και η συνάντηση δύο σωμάτων δεν είναι η δική σας συνάντηση. Το σεξ είναι μία γνωριμία, μία φυσική, σωματική σχέση, αλλά οπωσδήποτε μία γνωριμία.

Μπορείς ν' αφήσεις κάποιον να μπει στο κέντρο σου, μόνο όταν δεν φοβάσαι, όταν δεν είσαι τρομοκρατημένος.

Γι' αυτό σας λέω, ότι υπάρχουν δύο τρόποι να ζήσει κανείς. Ο ένας είναι να φοβάσαι, κι ο άλλος είναι ν' αγαπάς. Όταν ζεις με το φόβο δεν θα μπορέσεις να πας ποτέ βαθιά σε μία σχέση. Παραμένεις φοβισμένος και δεν μπορείς ν' αφήσεις τον άλλον, δεν μπορείς ν' αφήσεις τον άλλο να σε διαπεράσει μέχρι τον πιο βαθύ σου πυρήνα. Αφήνεις τον άλλο μέχρι ενός σημείου, ύστερα μπαίνει στη μέση ο τοίχος και όλα σταματούν.

Ο άνθρωπος που αγαπά είναι άνθρωπος της «θρησκείας». Ο άνθρωπος που αγαπά είναι ο άνθρωπος που δεν φοβάται το μέλλον, ο άνθρωπος που δεν φοβάται τα αποτελέσματα και τις επιπτώσεις, που ζει στο εδώ και τώρα.

Ο άνθρωπος που φοβάται υπολογίζει πάντα, κάνει σχέδια, κανονίζει, σιγουρεύει. Ολόκληρη η ζωή του χάνεται μ' αυτό τον τρόπο.

Αν μπορείς να βρίσκεσαι σ' ετούτη τη στιγμή, στην παρούσα στιγμή, σ' αυτό το παρόν, σ' αυτή την πληρότητα, τότε μόνο θα μπορέσεις ν' αγαπήσεις. Η αγάπη είναι ένα σπάνιο λουλούδι. Συμβαίνει μόνο μερικές φορές. Εκατομμύρια εκατομμυρίων ανθρώπων ζουν με την αυταπάτη ότι αγαπιούνται, νομίζουν ότι αγαπούν, αλλά πρόκειται μόνο για την ιδέα τους.

Η αγάπη είναι ένα σπάνιο λουλούδι. Είναι σπάνιο, επειδή μπορεί να συμβεί μόνο όντα δεν υπάρχει φόβος. Ποτέ πριν. Αυτό σημαίνει ότι η αγάπη μπορεί να συμβεί μόνο σ'

ένα βαθιά πνευματικό άτομο. Το σεξ γίνεται με όλους. Οι γνωριμίες γίνονται με όλους. Όχι όμως και η αγάπη.

Όταν δεν φοβάσαι, όταν δεν έχεις τίποτα να κρύψεις, τότε μπορείς ν' ανοιχτείς, τότε μπορείς ν' αποσύρεις όλα τα σύνορα. Και τότε μπορείς να προσκαλέσεις τον άλλο να μπει μέσα σου, μέχρι το μεδούλι σου. Και μην ξεχνάς ότι, αν αφήσεις κάποιον να σε διαπεράσει βαθιά, τότε και εκείνος θα σ' αφήσει να τον διαπεράσεις, επειδή όταν αφήνεις κάποιον να μπει μέσα σου, δημιουργείται εμπιστοσύνη.

Όταν δεν φοβάσαι, χάνει και ο άλλος το φόβο του.

Στη δική σου αγάπη, υπάρχει πάντα ο φόβος. Ο άντρας φοβάται τη γυναίκα, και η γυναίκα φοβάται τον άντρα. Οι εραστές φοβούνται πάντα. Αυτή όμως δεν είναι αγάπη. Είναι απλώς η συμφωνία δύο ανθρώπων που φοβούνται και που ο ένας εξαρτάται από τον άλλο, εκμεταλλευόμενοι ο ένας τον άλλον, ελέγχοντας κατακτώντας ο ένας τον άλλον, αλλά δεν πρόκειται για αγάπη. Αν μπορείς ν' αφήσεις την αγάπη να συμβεί, δεν υπάρχει ανάγκη προσευχής, δεν υπάρχει ανάγκη διαλογισμού, δεν υπάρχει ανάγκη για εκκλησίες και ναούς. Αν μπορείς ν' αγαπήσεις, μπορείς να ξεχάσεις το Θεό τελείως, επειδή με την αγάπη σου συμβαίνουν τα πάντα: διαλογισμός, προσευχή, θεός. Σου συμβαίνουν τα πάντα. Αυτό εννοεί ο Ιησούς όταν λέει: Η αγάπη είναι Θεός.

Αλλά η αγάπη είναι δύσκολη. Ο φόβος πρέπει να πέσει. Και το περίεργο είναι ότι αν και φοβάσαι τόσο, δεν έχεις τίποτα να χάσεις.

Ο Καμπίρ λέει κάπου: Κοιτάζω τους ανθρώπους. Είναι τόσο φοβισμένοι, μα δεν καταλαβαίνω γιατί, αφού δεν έχουν τίποτα να χάσουν. Ο Καμπίρ λέει: Μοιάζουν με το γυμνό άνθρωπο, που δεν πηγαίνει στο ποτάμι να πλυθεί ποτέ, επειδή φοβάται που θα στεγνώσει τα ρούχα του. Αυτή είναι η κατάσταση σου: Γυμνός, χωρίς ρούχα, μέσα σε ένα συνεχή φόβο για τα ρούχα.

Τι έχεις να χάσεις; Τίποτα! Ο θάνατος θα πάρει αυτό το σώμα. Πριν το πάρει ο θάνατος, δώσε το στην αγάπη. Ό,τι έχεις, θα το χάσεις. Πριν το χάσεις, γιατί να μην το μοιραστείς; Είναι ο μόνος τρόπος που μπορείς να το έχεις. Αν μπορείς να δίνεις και να μοιράζεσαι είσαι ο κύριος. Πρόκειται να το χάσεις. Τίποτα δεν μπορείς να κρατήσεις για πάντα. Ο θάνατος θα καταστρέψει τα πάντα. Αν λοιπόν με παρακολουθείς σωστά, η διαμάχη βρίσκεται μεταξύ αγάπης και θανάτου. Αν μπορείς να δίνεις, ο θάνατος δεν θα υπάρξει. Πριν σου πάρουν οτιδήποτε, θα το έχεις δώσει κιόλας, θα το έχεις δωρίσει. Ο θάνατος δεν θα μπορεί να υπάρξει.

Για τον άνθρωπο που αγαπά, ο θάνατος δεν υπάρχει. Για τον άνθρωπο που δεν αγαπά, η κάθε στιγμή είναι θάνατος, επειδή, κάθε στιγμή, κάτι ξεκολλά από πάνω του. Το σώμα χάνεται. Βρίσκεται χαμένος την κάθε στιγμή. Κι ύστερα θα έρθει ο θάνατος και τα πάντα θα εξαφανιστούν.

Τι φοβάσαι; Γιατί φοβάσαι τόσο; Ακόμα κι όταν ξέρεις τα πάντα για τον εαυτό σου και είσαι ανοιχτό βιβλίο, γιατί φοβάσαι; Τι μπορεί να σε βλάψει; Απλώς ψεύτικες ιδέες, κοινωνικές συμβάσεις πως πρέπει να κρύβεσαι, πως πρέπει να προστατέψεις τον εαυτό σου, πως πρέπει να είσαι συνέχεια μαχητικός, πως όλοι είναι εχθροί, πως όλοι είναι εναντίον σου.

Κανένας δεν είναι εναντίον σου. Ακόμα και αν νιώθεις πως κάποιος είναι εναντίον σου, ακόμα και αυτός δεν είναι εναντίον σου, επειδή όλοι ασχολούνται με τον εαυτό τους, όχι με σ' εμένα.

Δεν υπάρχει τίποτα να φοβηθείς. Αυτό πρέπει να το καταλάβεις, πριν μπορέσει να συμβεί μία αληθινή σχέση. Δεν υπάρχει τίποτα να φοβηθείς.

Διαλόγισου πάνω σ' αυτό. Κι ύστερα άφησε τον άλλον να μπει μέσα σου, προσκάλεσέ τον να μπει μέσα σου. Και μη δημιουργείς εμπόδια πουθενά. Γίνε ένα πέραςμα, πάντα ανοιχτός, χωρίς λουκέτα, χωρίς πόρτες, χωρίς κλειστές πόρτες. Τότε η αγάπη είναι δυνατή.

Όταν δύο κέντρα συναντιόνται, υπάρχει αγάπη. Και η αγάπη είναι ένα φαινόμενο αληθινότητας, όπως όταν ενώνεται το οξυγόνο με το υδρογόνο και δημιουργείται το νερό, κάτι καινούριο. Μπορείς να έχεις το υδρογόνο, μπορείς να έχεις το οξυγόνο, αλλά, αν διψάς, δεν πρόκειται να σε βοηθήσουν. Μπορείς να έχεις όσο οξυγόνο θέλεις, όσο υδρογόνο θέλεις, αλλά η δίψα δεν θα πάψει.

Όταν δύο κέντρα συναντιόνται, δημιουργείται κάτι καινούργιο. Αυτό το κάτι είναι η αγάπη. Και είναι όπως ακριβώς το νερό: Ικανοποιεί τη δίψα πολλών ζώων. Ξαφνικά, νιώθεις ικανοποιημένος.

Αυτό είναι το ορατό σημάδι της αγάπης: ότι ικανοποιείσαι, σαν να έχεις κατακτήσει τα πάντα. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο να κατακτήσεις. Έφτασες στο σκοπό. Δεν υπάρχουν άλλοι σκοποί. Το πεπρωμένο ικανοποιήθηκε. Ο σπόρος άνθισε. Άνθισε απόλυτα.

Η βαθιά ικανοποίηση είναι το ορατό σημάδι της αγάπης. Κάθε φορά που ένας άνθρωπος αγαπάει, είναι βαθιά ικανοποιημένος. Η αγάπη δεν φαίνεται, αλλά μόνο η

ικανοποίηση, η βαθιά ικανοποίηση γύρω του. Η κάθε αναπνοή, η κάθε κίνηση, το ίδιο του το είναι, βρίσκεται ικανοποιημένο.

Μπορεί να ξαφνιάζεσαι όταν λέω ότι η αγάπη σε κάνει να μην έχεις επιθυμίες. Επειδή η επιθυμία είναι ανικανοποίητη. Επιθυμείς, επειδή δεν έχεις. Επιθυμείς, επειδή νομίζεις πως, όταν έχεις κάτι, αυτό θα σου δώσει ικανοποίηση. Η επιθυμία γεννιέται με την έλλειψη ικανοποίησης.

Όποτε υπάρχει αγάπη, και δύο κέντρα έχουν συναντηθεί, διαλυθεί και εισχωρήσει το ένα μέσα στο άλλο, όταν έχει γεννηθεί μια νέα, αληθινή ποιότητα, τότε υπάρχει ικανοποίηση. Λες και ολόκληρη η ύπαρξη σταμάτησε. Καμία κίνηση. Τότε η παρούσα στιγμή είναι η μοναδική στιγμή. Και τότε μπορείς να πεις: Α, αυτό είναι υπέροχο! Ακόμα και ο θάνατος δεν έχει κανένα νόημα για τον άνθρωπο που αγαπά.

Γι' αυτό σου λέω, η αγάπη θα σε κάνει να μην έχεις επιθυμίες. Μη φοβάσαι, ρίξε τους φόβους σου, άνοιξε. Επέτρεψε σε κάποιο κέντρο να συναντήσει το κέντρο μέσα σου. Θα ξαναγεννηθείς μέσα απ' αυτό. Θα δημιουργηθεί μια νέα ποιότητα στο είναι σου. Αυτή η ποιότητα λέει: Ο Θεός υπάρχει, Ο Θεός δεν είναι λόγια, είναι ικανοποίηση, είναι το να νιώθεις πληρότητα.

Μπορεί να έχεις παρατηρήσει ότι όποτε είσαι δυσαρεστημένος, θέλεις να αρνηθείς το Θεό. Όποτε είσαι δυσαρεστημένος, ολόκληρο το είναι σου θέλει να φωνάξει: Δεν υπάρχει Θεός.

Ο αθεϊσμός δεν προέρχεται από τη λογική, αλλά από την έλλειψη ικανοποίησης. Μπορεί να έχεις λογικά επιχειρήματα, και να βρίσκεις αιτίες που σε κάνουν άθεο. Μπορεί να λες: Ο Θεός δεν υπάρχει και έχω αποδείξεις. Αλλά δεν πρόκειται για την αλήθεια.

Όταν είσαι ικανοποιημένος, ξαφνικά, όλο σου το είναι λέει: Ο Θεός υπάρχει. Ξαφνικά το αισθάνεσαι. Ολόκληρη η ύπαρξη είναι θεϊκή. Όταν υπάρχει αγάπη, νιώθεις αληθινά πως ολόκληρη η ύπαρξη είναι θεϊκή και πως όλα είναι μία ευλογία.

Για να μπορέσει, όμως να συμβεί, πολλά πράγματα πρέπει να γίνουν προηγουμένως. Πολλά πράγματα πρέπει να καταστραφούν, πριν μπορέσει να συμβεί. Πρέπει να καταστρέψεις το κάθε τι που δημιουργεί εμπόδια μέσα σου.

Κάνε την αγάπη σαντάνα (θεϊκό - διαλογισμό). Μην την αφήνεις να είναι κάτι επιπόλαιο. Μην την αφήνεις να γίνει εγκεφαλική απασχόληση. Μην την αφήνεις να είναι μόνο ικανοποίηση του σώματος. Κάνε την εσωτερική αναζήτηση. Και δες τον άλλον σαν βοήθεια, σαν φίλο.

Αν έχεις ακούσει κάτι για την Τάντρα, θα ξέρεις ότι η Τάντρα λέει: Αν μπορέσεις να βρεις ένα σύντροφο, ένα φίλο, άντρα ή γυναίκα, που να είναι έτοιμος να πάει μαζί σου στο εσωτερικό κέντρο, που να είναι έτοιμος να πάει μαζί σου στην ψηλότερη κορυφή των σχέσεων, τότε εκείνη η σχέση θα γίνει διαλογισμός. Τότε, μέσα από εκείνη τη σχέση, θα φτάσεις την υπέρτατη σχέση. Τότε ο άλλος γίνεται απλώς ένα πέρασμα.

Θα το εξηγήσω: Όταν αγαπάς έναν άνθρωπο, σιγά σιγά, η περιφέρεια του ανθρώπου εξαφανίζεται, η μορφή του ανθρώπου εξαφανίζεται. Έρχεσαι σε όλο και μεγαλύτερη επαφή με το άμορφο, με το εσωτερικό. Η μορφή σιγά σιγά θολώνει και εξαφανίζεται. Και αν πας ακόμα πιο βαθιά, τότε, ακόμα και αυτό το άμορφο άτομο αρχίζει να λιώνει και να χάνεται. Τότε, το σύμπαν σου ανοίγεται. Τότε, εκείνο το ορισμένο άτομο δεν ήταν παρά μια πόρτα, ένα άνοιγμα. Και μέσα από το αγαπημένο σου πρόσωπο, βρίσκεις τη θεϊκότητα.

Επειδή δεν μπορούμε να αγαπήσουμε, έχουμε ανάγκη από θρησκευτικές τελετουργίες. Είναι υποκατάστατα και μάλιστα πολύ φτωχά υποκατάστατα.

Και μην παλεύεις. Άφησε τον άλλον να μπει μέσα σου βαθιά. Προσκάλεσέ τον. Άφησε τον άλλο να σε διαπεράσει χωρίς όρους. Και ξαφνικά, ο άλλος χάνεται και παρουσιάζεται ο Θεός.

Αν ο εραστής σου ή ο αγαπημένος σου δεν μπορεί να γίνει θεϊκός, τότε τίποτα στον κόσμο δεν μπορεί να γίνει θεϊκό. Τότε όλες σου οι συζητήσεις για τη θρησκεία είναι απλώς ανοησίες.

Μπορεί να συμβεί με ένα παιδί, μπορεί να συμβεί με ένα ζώο, με το σκύλο σου. Σε κάθε βαθιά σχέση μπορεί να συμβεί. Δεν είναι μόνο θέμα σχέσεων ανάμεσα σε έναν άντρα και μία γυναίκα, αλλά μπορεί να συμβεί από παντού. Το βασικό κλειδί είναι ν' αφήσεις τον άλλο να εισχωρήσει στον πιο βαθύ σου πυρήνα, στα ίδια τα θεμέλια της ύπαρξής σου.

Εξακολουθούμε να κοροϊδεύουμε τον εαυτό μας. Νομίζουμε πως αγαπάμε. Κι όταν νομίζεις πως αγαπάς, τότε δεν υπάρχουν δυνατότητες για την αγάπη, επειδή, αν αυτή είναι η αγάπη, τότε είσαι κλειστός από παντού.

Κάνε καινούργιες προσπάθειες. Προσπάθησε να βρεις στον άλλον το πραγματικό, τον κρυμμένο εαυτό του. Μην παίρνεις κανέναν σαν δεδομένο. Κάθε άτομο είναι ένα τέτοιο μυστήριο, που αν αρχίσεις να εισχωρείς μέσα του, θα είναι κάτι ατελείωτο.

Αλλά βαριόμαστε τους άλλους, επειδή βρισκόμαστε μόνο στην περιφέρεια, πάντα στην περιφέρεια.

Μόλις διάβαζα μια ιστορία: Ένας άνθρωπος ήταν πολύ άρρωστος και δοκίμασε όλους τους τύπους θεραπειών, αλλά τίποτα δεν βοήθησε. Έτσι, πήγε σε έναν υπνωτιστή και ο υπνωτιστής του έδωσε μία *μάντρα* και του συνέστησε να επαναλαμβάνει συνέχεια: Δεν είμαι άρρωστος. Τουλάχιστον δεκαπέντε λεπτά το πρωί και δεκαπέντε λεπτά το βράδυ: Δεν είμαι άρρωστος. Είμαι υγιής. Και την υπόλοιπη μέρα, έπρεπε να το επαναλαμβάνει όποτε το θυμόταν.

Μέσα σε λίγες μέρες, άρχισε να αισθάνεται καλύτερα. Και σε μερικές εβδομάδες ήταν τελείως καλά.

Τότε είπε στη γυναίκα του: Αυτό είναι θαύμα! Να ξαναπάω σ' εκείνο τον υπνωτιστή για κανένα άλλο θαύμα; Τελευταία δεν έχω σεξουαλικές ορμές, δεν έχω καμιά επιθυμία και οι σεξουαλικές σχέσεις έχουν σταματήσει. Να ξαναπάω στον υπνωτιστή! Η γυναίκα του ήτανε πανευτυχής. Είπε: Ασφαλώς και να πας! Αισθανόταν τόσο απογοητευμένη.

Ο άνθρωπος πήγε στον υπνωτιστή. Όταν επέστρεψε, η γυναίκα του τον ρώτησε: Τι μάντρα σου έδωσε, τι σου συνέστησε; Αλλά εκείνος δεν της έλεγε.

Σε μερικές εβδομάδες όμως, οι σεξουαλικές του ορμές άρχισαν να ξανάρχονται. Άρχισε να αισθάνεται και πάλι την επιθυμία. Η γυναίκα του λοιπόν αναρωτιόταν πολύ και συνεχώς επέμενε και ρωτούσε, αλλά ο άντρας της γελοούσε και δεν έλεγε τίποτα. Μία μέρα λοιπόν, ένα πρωί, που εκείνος βρισκόταν στο μπάνιο κάνοντας το διαλογισμό του, επαναλαμβάνοντας τη μάντρα για δεκαπέντε λεπτά, η γυναίκα προσπάθησε να ακούσει τι έλεγε. Κι εκείνος έλεγε: Δεν είναι η γυναίκα μου. Δεν είναι η γυναίκα μου. Δεν είναι η γυναίκα μου. Δεν είναι η γυναίκα μου.

Παίρνουμε τους ανθρώπους σαν δεδομένα. Όταν πρόκειται για τη γυναίκα σου, η σχέση έχει τελειώσει. Όταν πρόκειται για τον άντρα σου, η σχέση έχει τελειώσει. Δεν υπάρχει πια περιπέτεια. Ο άλλος έχει γίνει ένα πράγμα, μία ευκολία. Ο άλλος έπαψε να είναι ένα μυστήριο για έρευνα. Ο άλλος έχει παλιώσει.

Και μην ξεχνάς πως τα πάντα νεκρώνονται με τον καιρό. Στην περιφέρεια τα πράγματα παλιώνουν, αλλά το κέντρο είναι πάντα νέο. Στην περιφέρεια τίποτα δεν μένει νέο, επειδή κάθε λεπτό που περνά παλιώνει, τελματώνεται. Το κέντρο είναι πάντα νέο και φρέσκο. Η ψυχή σου δεν είναι παιδί ούτε νέος ούτε γέρος. Η ψυχή σου είναι απλώς αιώνια καινούργια. Δεν έχει ηλικία.

Μπορείς να κάνεις ένα πείραμα: Μπορεί να είσαι νέος, μπορεί να είσαι γέρος, κλείσε μόνο τα μάτια και θ' ανακαλύψεις. Δοκίμασε να αισθανθείς τι είναι το κέντρο σου, νέο ή γέρο; Θα αισθανθείς ότι το κέντρο δεν είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο. Είναι πάντα ανανεωμένο, δε γερνά ποτέ. Γιατί; Επειδή το κέντρο δεν ανήκει στη σφαίρα του χρόνου.

Με το χρόνο, όλα τα πράγματα γερνούν. Από τη στιγμή που ο άνθρωπος γεννιέται, το σώμα έχει κιόλας αρχίσει να γερνά. Όταν λέμε πως ένα παιδί είναι μιας εβδομάδας, σημαίνει ότι έχει γεράσει κατά μία εβδομάδα. Το παιδί προχώρησε κιόλας επτά μέρες προς το θάνατο. Αργά ή γρήγορα θα πεθάνει.

Ό,τι περνάει στη σφαίρα του χρόνου, γερνάει. Τη στιγμή που μπαίνει στο χρόνο, αρχίζει να γερνάει. Το σώμα γερνάει, η περιφέρεια γερνάει. Δεν μπορείς να είσαι ερωτευμένος μαζί τους για πάντα. Το κέντρο σου, όμως είναι πάντα νέο. Είναι αιώνια νέο. Από τη στιγμή που ήρθες σε επαφή μαζί του, ανακαλύπτεις την αγάπη κάθε στιγμή. Και τότε, ο μήνας του μέλιτος δεν σταματά ποτέ. Αν σταματήσει, τότε δεν επρόκειτο καθόλου για μήνα του μέλιτος. Ήταν απλώς μια γνωριμία.

Να θυμάσαι πως, σε μία ερωτική σχέση, πάντα κατηγορείς τον άλλον, αν κάτι δεν πάει καλά. Αν κάτι δεν συμβαίνει όπως θα έπρεπε να συμβεί, ο άλλος είναι υπεύθυνος. Αυτό καταστρέφει όλες τις πιθανότητες για μελλοντική ανάπτυξη.

Να θυμάσαι πως εσύ είσαι πάντα ο υπεύθυνος. Άλλαξε τον εαυτό σου και απαλλάξου από εκείνες τις ιδιότητες που σε βάζουν σε δυσκολία. Άφησε την αγάπη να σε μεταμορφώσει.

Οι έμποροι λένε, ο πελάτης έχει πάντα δίκιο. Εγώ θα ήθελα να σας πω: Στον κόσμο των σχέσεων εσύ έχεις πάντα άδικο και ο άλλος έχει πάντα δίκιο.

Και έτσι αισθάνονται πάντα οι αληθινοί εραστές. Αν υπάρχει αγάπη, όταν τα πράγματα δεν πηγαίνουν όπως θα έπρεπε, ο κάθε ένας νιώθει για τον εαυτό του πως κάνει κάτι λάθος. Όταν το νιώθουν και οι δύο, τότε τα κέντρα ανοίγουν, τα σύνορα συναντιόνται. Όταν όμως νομίζεις ότι ο άλλος έχει άδικο, κλείνεις και τον εαυτό σου και τον άλλον. Ο άλλος αισθάνεται ότι κι εσύ έχεις άδικο. Και οι σκέψεις είναι μεταδοτικές. Αν νομίζεις ότι ο άλλος έχει άδικο, ακόμα κι αν δεν το λες, ακόμα κι αν χαμογελάς, και δεν δείχνεις πως νομίζεις ότι ο άλλος έχει άδικο, τότε ο άλλος το καταλαβαίνει από τα μάτια σου, από τις κινήσεις σου, από το πρόσωπό σου. Ακόμα κι αν είσαι ένας ηθοποιός, μεγάλος ηθοποιός, και μπορείς να φτιάξεις το πρόσωπο, και τις κινήσεις σου ανάλογα, ακόμα και τότε, το

υποσυνείδητο στέλνει συνεχώς μηνύματα: Έχεις άδικο. Κι όταν κατηγορείς τον άλλον, ο άλλος αρχίζει να αισθάνεται ότι εσύ έχεις άδικο.

Οι σχέσεις καταστρέφονται πάνω σε αυτό τον βράχο. Κι ύστερα οι άνθρωποι κλείνονται. Όταν κατηγορείς κάποιον, τότε εκείνος προστατεύει τον εαυτό του, οχυρώνεται. Τότε συμβαίνει το κλείσιμο.

Να θυμάσαι πως στην αγάπη έχεις πάντα άδικο. Και τότε υπάρχει πιθανότητα να νιώσει και ο άλλος το ίδιο. Κι όταν οι εραστές είναι κοντά, ο ένας στον άλλον, τότε οι σκέψεις κυλούν από τον έναν στον άλλον. Ακόμα κι αν δεν μιλούν και είναι σιωπηλοί, επικοινωνούν.

Η γλώσσα δεν είναι για τους εραστές, για τους ερωτευμένους. Για τους εραστές, η σιωπή είναι αρκετή. Χωρίς να λένε τίποτα, εξακολουθούν να μιλούν.

Αν πάρεις την αγάπη ως σαντάνα (θεικό - διαλογισμό), ως εσωτερική πειθαρχία, τότε μην κατηγορείς τον άλλον. Προσπάθησε να βρεις τι δεν πηγαίνει καλά μ' εσένα και πέταξε εκείνο το σφάλμα από πάνω σου. Δεν θα είναι εύκολο, επειδή θα πληγώσει την υπερηφάνεια σου. Θα είναι δύσκολο, επειδή δεν θα μπορείς να είσαι κατακτητικός και κυριαρχικός. Όταν έχεις κατακτήσει τον άλλον, είσαι πιο ισχυρός. Αλλά αυτό θα καταστρέψει τον εγωισμό σου. Γι' αυτό θα είναι δύσκολο.

Η καταστροφή του εγώ, όμως, είναι ο σκοπός. Απ' όπου και να προσεγγίσεις τον εσωτερικό κόσμο, από την αγάπη, το διαλογισμό, τη γιόγκα, την προσευχή, όποιο μονοπάτι κι αν διαλέξεις, ο σκοπός είναι ο ίδιος: Η καταστροφή του εγώ. Πώς να ξεφορτωθείς τον εγωισμό σου.

Μπορεί να γίνει εύκολα με την αγάπη. Και γίνεται με φυσικότητα. Η αγάπη είναι η φυσιολογική θρησκεία. Οτιδήποτε άλλο είναι λιγότερο φυσιολογικό. Κι αν δεν μπορέσεις να δουλέψεις με την αγάπη, θα είναι δύσκολο να δουλέψεις με οτιδήποτε άλλο.

Και μην πολυσκέφτεσαι τις περασμένες ζωές, μην πολυσκέφτεσαι το μέλλον. Το παρόν είναι αρκετό. Μην σκέφτεσαι ότι η σχέση προέρχεται από το παρελθόν. Έρχεται από το παρελθόν, αλλά μην το σκέφτεσαι, επειδή τότε θα μπλεχτείς ακόμα περισσότερο. Κάνε τα πράγματα εύκολα.

Τίποτα δεν είναι αποκομμένο. Είχες σχέσεις στο παρελθόν. Αγάπησες, μίσησες, έκανες φιλίες και έκανες εχθρούς. Κι αυτό συνεχίζεται είτε το ξέρεις είτε όχι. Υπάρχει πάντα. Αλλά, αν αρχίσεις να το πολυσκέφτεσαι, θα χάσεις την παρούσα στιγμή.

Να σκέφτεσαι λοιπόν σαν να μην υπάρχει παρελθόν, και να σκέφτεσαι σαν να μην υπάρχει μέλλον. Ετούτη η στιγμή είναι ό,τι έχεις. Να φέρεις σαν να είναι αυτή η στιγμή το παν και βρες τη λύση: Πώς να μετασχηματίσεις την ενέργειά σου σε ένα φαινόμενο αγάπης, αυτή τη στιγμή.

Εκείνο που έχει σημασία είναι το να είσαι στο εδώ και τώρα. Βρες το δρόμο σου. Αν μπορέσεις να τον βρεις με μία σχέση, πολύ ωραία. Αν δεν μπορέσεις να τον βρεις με τις σχέσεις, τότε βρες τον με την μοναχικότητά σου. Αυτοί είναι οι δύο δρόμοι. Αγάπη σημαίνει να βρεις το δρόμο σου με τις σχέσεις και διαλογισμός να τον βρεις με τη μοναχικότητά σου. Αγάπη και διαλογισμός. Αυτοί είναι οι δύο δρόμοι.

Να αισθανθείς ποιος σου ταιριάζει. Τότε βάλε όλη σου την ενέργεια, και προχώρησε σ' εκείνο τον δρόμο.